

Biegły sądowy może korzystać ze zwolnienia podmiotowego w VAT

TEZA

Biegły sądowy nie doradza sądowi. Czynności biegłego nie można zakwalifikować do usług w zakresie doradztwa. W związku z tym ma on prawo do korzystania ze zwolnienia z VAT do momentu przekroczenia limitu sprzedaży opodatkowanej.

STAN FAKTYCZNY

Podatniczka jest biegłym sądowym i wykonuje opinie jedynie dla organów procesowych (sądy, prokuratura, policja). Nie prowadzi działalności gospodarczej. Biegła zapytała, czy stanie się podatnikiem VAT i czy czynności biegłego sądowego, po

przekroczeniu kwoty 10 tys. euro, podlegają opodatkowaniu VAT?

W ocenie organów podatkowych świadczenie usług rzeczowniczych polegających na wydawaniu opinii przez biegłego sądowego nie korzysta ze zwolnienia w VAT.

Z UZASADNIENIA

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu uwzględnił skargę podatniczki. Co prawda sąd zgodził się, że co do zasady czynności wykonywane przez biegłego w postępowaniu sądowym stanowią działalność gospodarczą i nie dotyczą ich wyłączenie art. 15 ust. 3 ustawy o VAT. Jednak

zgodził się ze skazującą co do objęcia jej zwolnieniem z art. 113 ustawy o VAT Sąd przypomniał, że na podstawie art. 113 ustawy o VAT zwalnia się od podatku podatników, u których wartość sprzedaży opodatkowanej nie przekroczyła łącznie w poprzednim roku podatkowym kwoty wyrażonej w złotych odpowiadającej równowartości 10 tys. euro. Do wartości sprzedaży nie wlicza się kwoty podatku.

Zgodnie z art. 113 ust. 13 pkt 2 ustawy o VAT zwolnień, o których mowa w ust. 1 i 9, nie stosuje się do importu towarów i usług, wewnątrz-wspólnotowego nabycia towarów, dostawy towarów, dla

której podatnikiem jest ich nabywca, oraz podatników świadczących usługi prawne oraz usługi w zakresie doradztwa, a także usługi jubilerskie.

Sąd zauważył, że dowód z opinii biegłego jest jedynym ze środków dowodowych, różni się on jednak od innych dowodów, w szczególności dowodu z dokumentu, zeznań świadków, oględzin, przesłuchania stron.

Sąd zgodził się z tezą, że opinia biegłego jest tylko dowodem, którego ocena należy do sądu. Ocena ta musi uwzględniać całość zebranego w sprawie materiału dowodowego, a nie tylko wnio-

sków płynących z opinii biegłego.

Biegły nie zastępuje sądu ani też nie wyręcza go w zakresie wyjaśnienia rzeczywistej treści stosunków faktycznych, ustalenia obowiązującego stanu prawnego oraz rozstrzygnięcia powstałych na tym tle zagadnień prawnych. W takim też zakresie za niedopuszczalne należy uznać sugerowanie przez biegłego sądowi sposobu rozstrzygnięcia sprawy jako wkraczające w kompetencje sądu.

Zdaniem WSA biegły sądowy nie doradza sądowi. Inaczej oznaczałoby to, że jest zaangażowany w orzekanie, co stanowi zaprzeczenie za-

sąd konstytucyjnych. W jego ocenie poz. 37 załącznika do rozporządzenia ministra finansów z 25 maja 2005 r. była sprzeczna z ustawą o VAT (do 1 grudnia 2008 r. rzeczoznawstwo błędnie zrównano z doradztwem). Sąd też ocenił czynności biegłego należy dokonywać na podstawie wskazanego przepisu ustawy.

Pomieważ czynności biegłego nie można zakwalifikować do usług w zakresie doradztwa, to należy uznać, że ma do nich zastosowanie zwolnienie z art. 113 ust. 1 ustawy o VAT.

Wyrok WSA w Poznaniu

z 18 grudnia 2009 r., I SA/Po 955/09, niepublikowany